

Nožem pobodán a usmrcen. Sděluje se z Nepomuka: V obci Klášťe žili dva aousedlé, stáří Vojtěch Rons a zedník Vojtěch Míka. V poslední době k vůli nějaké malichernosti dostali se oba do neshody, která měla velmi truchlivé následky. Minulé soboty v noci vnik Míka v podnapilém stavu do bytu Ronse a tomuto v největší zběsilosti dal 24 ran nožem. Vrah uprel a Rons nalezen po půlnoci ve velké kaluži krve mrtve. Četnictvo pojal ihned podezření z vraždy proti Mikovi, který teprve po dlouhém klepání otevřel. Poněvadž zapíral, byl odveden k mrtvole a předložen mu vlastní jeho klobouk, který na útěku ztratil. Míka nemohl se opanovat, klel na kolena, třásl se a nařikal. Vrah má pět dětí, zavražděného Ronse oplakává vdova se sedmi dítkami. Neslýchaný tento zvrůt čin vzbudil v okolí veliké vzrušení.

Zase obět nešťastné lásky. V Novoměstské kavárně "u Myslíků" zaměstnaná 20letá Marie Tintěrová, v Příčné ulici č. 4 bydlící, v noci na den 20. září chtěla se rozloučiti se světem. Dívka se zamilovala a když přišla k přesvědčení, že láska její jest nešťastná, opatřila si pět krabiček obyčejných sirek, hlavičky rozpustila ve vodě a jed po půlnoci na den 20. září požila. O 1/4. hodině v noci přišla opět do kavárny, kde byla stížena prudkými bolestmi. Telefonicky byla záchranná stanice požádána o přispění a když přijel lékař p. dr. Schulz, poskytl zoufalé služce první pomoci a dal ji dopravit do všeobecné nemocnice. Stav otrávené jest velmi povážlivý. Den před tím večer byla Tintěrová na procházce se svým milencem.

Z vyšetřovací vazby do ústavu pro choromyslné. — Před několika měsíci způsobila v Praze a zejména v Žižkově hluboký rozruch zpráva o utopení malého děvčátka, deerušky švadleny Anny Tošnerové z Prokopovy třídy v Žižkově. Tošnerová byla opuštěna svým mužem a oetla se v ukrutné bídě. V podzemním příbytku měla jen slamník a prázdny kufr — vše ostatní prodala, by ukonejšila hlad. Deeruška její, dítě 9 roků staré, byla stížena kostičerem a nemohla se chuděrka na nohy ani postaviti. Celé týdny ležela na špinavém slamníku a kromě suchého ehleba nie nejedla. Ze strašné situace vyprostila matka nešťastné děvčátko tím způsobem, že je v noci odnesla k Palačkého nábreží a vhodila je do Vltavy. Druhého dne ráno byla mrtvola utopeného dítěte nalezena a do ústavu pro soudní pitvu odvezena. Za dva dny potom zjištěno jméno děvčátka, ale pátrání po matce Anně Tošnerové bylo bezvýsledné. Teprve po třech týdnech byla nalezena. Byla zaměstnána v jistém hostinci na Václavském náměstí, kde ji bezpečnostní orgánové nejméně hledali. Tošnerová byla zatčena a odvezena k trestnímu soudu do vyšetřovací vazby pro zločin vraždy. Ve vyšetřovací vazbě truchlila Tošnerová neustále a čím dále tím zřetelněji jevíly se u ní známky duševní choroby. Dne 21. září oznámil trestní soud obháje, zatčené panu dru. Nejednalo, že vyšetřování proti Tošnerové bylo zastaveno z důvodu, že Tošnerová zšlela a že byla z budovy trestního soudu odvezena do ústavu pro choromyslné. Tak tragicky skončila historie opuštěné ženy ze žižkovského sklepního bytu.

Nezvyklý obchodní cestující. — Píše se z Králové Dvora n. L.: Či-perný národ Japonců, získav osoblivých sympatií neobčekaným vítězstvím nad ruským kolosem, hledí užití této popularity pro své zájmy obchodní. V místech východočeských objevil se mladý Japonec,

obchodní cestující, který nabízel za peněz ku podivu levný různé drobnosti z nramoru, jako téžítka, bůžky japonské, skupiny zvířat a pod., bizarní a šablonovitě aice výroby, nikoli nevkusné, dosti umělé. Zboží to jde jako na dračku. Chytrá očka Japončikova jen jen hraji, zná několik slov francouzských, tolikéž německých, každému podá navštívenku s několika klíkyháky a stavě před vás svoje zboží, upírá inteligentní oko, jež z pola chytrácky, z pola dobromyslně na vás hledí, až koupíte. Prodává jistě více, nežli 5—8 domorodých jeho kolegů bylo by s to. Jedno mínění pronáší všichni, kdo setkali se s Japoncem tím: "Což pak jsou všichni tihle Japončiči přesně na jedno kopyto dle generála Kanimury, s touž hlavou hranatou, touž tvář pergamenovou!"

Zapálil, aby byl zaopatřen. — Konec července a začátkem srpna t. r. shořelo v krátké době po sobě v Novém Jičíně několik stodol, plných obilí. Hořelo vždy v noci a majitelé stodol dostávali výhrážné dopisy, takže bylo jisto, že stodoly kdosi podpaluje, nepodařilo se však zhubě vypátrati. Dne 7. září večer shořela zase stodola továrníka pana Preisenhammera, plná obilí. Na druhý den přišel na četnické stanoviště v Novém Jičíně 36letý Emanuel Perutka a udal, že stodolu Preisenhammerovu zapálil. Byl prý pacholkem v Kelči u Harnic, vyvrátil fůru a protože se obával, že jej hospodář za to potrestá, utekl. Na útěku došel až ke stodole, u níž chtěl přenosovati. Když si lehl, uvažoval o tom, že nemá práce, ani peněz a že bude nejlépe, když stodolu zapálí a do kriminálu se dostane. Ostatních stodol, jež v poslední době v Novém Jičíně shořely, prý nezapálil. Soud vyhověl dne 18. září přání obžalovaného a odsoudil jej na osm let.

Zmizel v lese. — Záhadný případ udal se v těchto dnech v Osim u Klatov. Přetřicetiletý selský syn Antonín Štastný odebral se o 10. hod. večer s dvěma přáteli do lesa, aby si tam vyhledali dříví, potřebné k přestavbě stáje, a více se již domů nevrátil. Jeho družové prohlásili, že se jim ve tmě ztratil. Po několika dnech nalezl lesník promočený klobouk zmizelého mladého muže. Matka Štastného byla zmizením syna tak zduřena, že zářmutkem zemřela. Četníci zahájili úsilovné pátrání, které snad vrhne do této záhadné i láostí více světla.

Opět pokus sebevraždy vojína v Olomouci. — "Pozor" oznamuje: Dobrovolník Růžička od 13. pl. zem., který následkem pohrážky, že musí sloužiti druhý rok, střelil se do prsou a těžce se zranil, jest již mimo veškeré nebezpečí a bude mocti za nedlouho opustiti vojenskou nemocnici. Pro poměry u setniny, u které Růžička sloužil a k sebevraždě dohnán byl, příznačným jest případ, který udal se v min. dnech u téže setniny. Vojín Gottwald pokusil se o sebevraždu z vojenské pušky a opětně učinil tak, poněvadž byl týrán a proto-že mu desátník hrozil, že přivěští jej musí do posádkového žláře. Gottwald sloužil na vojné sedmý týden; loňského roku totiž nedostalo se mu předvolání, aby nastoupil službu vojenskou a když přišel letos sám tázat se po příčině, proč se tak nestalo, bylo mu oznámeno, že musí nastoupiti službu vojenskou ihned. Poněvadž opozdil se ve výřeviku za ostatními, byl vydán u setniny největším ústrkům a když desátník pohrozil mu, že přivede jej do posádkového žláře, rozhodl se vysvoboditi se ze služby vojenské a spojených s ní útrap ranou z vojenské pušky. Zastřelil

se z vojerácké pušky však není tak snadným, neboť nutno spoušt pušky tlačiti palcem u nohy nebo holí. Gottwald nařídil si pušku k srdci, stlačil spoušť palcem u nohy, leč při tom pohnula se hlaveň a kule z pušky svezla se hladee po kůži a zaryla se do zdi., aniž by sebevrahovi způsobila větší zranění; na těle ostalo mu jen lehké škrábnutí a popálená kůže od výstřelu. Byl dopraven do vojenské nemocnice na Klášterní Hradisko. — U jedné a téže setniny během jediného týdne dva pokusy sebevraždy vojínů následkem týrání se strany představených — toť zjev již poněkud povážlivý.

Zavraždění českého nadlesního v Rusku. "Ruský Čech" sděluje: Celé revenské okolí v těchto posledních dnech pobouřeno bylo bestialní vraždou nadlesního Čecha J. Hrušky ve Španově. Ubíť nadlesní byl přijat do služby samým kníž. Radzivillem, jemuž patří rozsáhlé španovské panství, a svěřena mu zpráva nad velikým komplexem lesů. Asi před rokem potřeboval Hruška nového hajného

i obsadil místo to člověkem, před nímž byl s několika stran varován a jehož otec je znám jako surovec a rvák. Nový hajný z počátku konal svoji službu svědomitě, až poslední dobou chování jeho se změnilo a počínal si tak, jakoby lesy patřily jemu. Největší ale jeho přestupek byl ten, že dovoloval (za štědré zprostituté) okolním důstojníkům pořádati v lesích knížete honbu na divokou zvěř a ptactvo. Když se o tom dověděl nadlesní Hruška, sdělil o tom neprodleně, jak mu povinnost kázala, knížeti. Kníže na to poručil Hruškovi, aby se s hajným vypořádal a propustil ho ihned ze služby. Poslušně knížecího rozkazu, ihned tak učinil a najal na místo něho nového hajného. Vypovězený však nechtěl ze svého místa ustoupiti dobrovolně a činil svému nástupci všemožné příkoří. Nový hajný žaloval na jednání svého předehůdce nadlesnímu, který, aby vše vyšetřil, dal zapřáhnouti koně, vzal s sebou svého pomocníka a odejel k hájovně, asi půl hodiny od jeho bytu vzdálené. Propuštěný hajný nacházel

se ještě v hájovně. Hruška seskočil s vozu se svým příručím, zůstaviv na voze kočího a přikročiv k hajnému který stál před hájovnou, zcela klidným tonem začal mu vytykati jeho nezákonné jednání. Po několika slovech hajný udeřil ho do hlavy sekera, kterou po celou dobu nepozorovaně držel v ruce. Ozval se výkřik a nebohý nadlesní celý zalit krví, upadl na znak. Vrah neměl dosti na jedné smrtelné ráně, rychle přiskočil k své oběti a udeřil ji sekrou ještě dvakráte, jednou do prsou a podruhé do tváře. Vše to bylo dílem několika okamžiků. Příručí nadlesního, vzpomínávající se ze strašného divadla, uchopil ručnici svoji a chtěl střeliti po hajném. Tento však upozoroval úmysl a vytrhl mu ručnici. Příručí vida to, vyskočil na vůz. Vrah střelil pak hned po něm, avšak zasáhl jen zadní část vozu. Potom ručnici rozbil na kousky o nedaleko stojící strom. Těžce raněný nadlesní dopraven do kníž. zámku. Když přijel lékař, shledal, že veškerá lidská pomoc je marnou.

NEJLEPŠÍ LÉKAR Pro Nemocné Lidi.

Téměř každý najde tu uzdravení. Nikdo nemá zoufat, neboť i pro něho je pomoc.

V AMERICE, v tomto kraji pokroku, nikdo nemusí zoufat, přijde-li na něho choroba, poněvadž jestvuje tu jeden známý léčebný ústav pod jménem:

THE COLLINS NEW YORK MEDICAL INSTITUTE,

140 West 34th St., New York, N. Y.

KDE KAŽDĚMU POSKYTUJE SE NEJLEPŠÍ LÉKAŘSKÁ POMOC.

Zde nejen boháč, ale i chudí lidé mohou být léčení velice učeným a zkušeným profesorem, když obyčejní lékaři nemohou jim pomoci.

Všude žijí lidé, kteří byli v tomto ústavu vyléčeni. Tisícům a tisícům bylo navráceno zdraví i těm, kdož již zoufali, poněvadž jinde byli marně léčeni. Způsob léčení v tomto ústavu je obdivuhodný. Vy jen popíšete svoji chorobu a vysokoučený profesor, prozkoumaj příznaky dle popisu, předpíše a dá vám připravit zvláštní léky, které neminou se cíle.

Za léčivost jejich se ručí. Kdo trpí tuze na nějakou chorobu, necht' nevyhazuje peníze jiným lékařům, nýbrž at' obrátí se na dole uvedenou adresu a obdrží poradu zdarma. Pamatujte však, že toto jest jediný skutečný ústav, kde vlastním svým způsobem uzdravují nemocné.

Pro nedostatek místa můžeme uveřejnit pouze několik dosvědčení z tisíců dopisů, které docházejí do ústavu prof. Collinse.

Slyšte, co náš národ mluví o tomto doktorovi:

Měl bolesti v křížní kosti.

Měl jsem kruté bolesti v křížní kosti skoro celý jeden rok a ani nemocniční lékaři nedovedli mně pomoci, až jsem se obrátil na dra. Collinse léčebný ústav, odkud přišly mi léky, po jejichž užití zůstal jsem zdravým.

Mike Novák,
1253. Mohlen Av. Pueblo, Colo.

Uzdravena z matičné choroby.

Stonala jsem delší čas matičnou nemocí, avšak použila jsem léků Dr. Collinse a jsem dnes zdravou a vyléčenou ženou.

Mrs. Agnes Gačnik,
R. F. D. 3. Johnstown, Pa.

Uzdravený z choroby krve.

Následkem znečištění krve trpěl jsem silným svrběním po celém těle a poněvadž jsem zkusil všeliké léky, myslel jsem, že není lékaře který by mne vyléčil. Ale mylil jsem se, neboť léky z ústavu prof. Collinse sejmuly se mne nemoc tu, jakoby kámen do vody hodil.

Stany Vodila,
B-65. West Charleston, W. Va.

Trpěla zastaralou komplikovanou nemocí.

Za posledních několik roků postihlo mne mnoho chorob, jmenovitě měla jsem velké bolesti v jatrách a v podbřiší; též trpěla jsem silnou záduchou. Nevím jak dlouho bych byla setrvala v tom krušném postavení, avšak dopadla jsem prof. Collinsovi, upotřebila jeho rady a léků a teď prohlašuji, že jsem úplně zdravá a svých povinností schopná ženská. Zde jest moje podobizna.

Mrs. J. J. Wacha,
R. F. D. 3. Lidgerwood, N. Dak.

Vyléčený z revmatizmu.

Byl jsem stížen revmatizmem ve všech kostech a nejvíce v nohách a upotřebil jsem mnoho rozličných patentních léků, ale bez výsledku. Konečně obrátil jsem se na prof. Collinse léčebný ústav a pomocí jeho vědy a léků uzdravil jsem se trvale.

Frank Dědič
Crete, Neb.

Z mnohých písemných poděkování je zjevno, že nejvíce nemocných lidí vyléčí The COLLINS N. Y. M. I. On je jediný, jenž ručí za úplné vyléčení takých pacientů, jež přijme do léčení, at' již trpí na akutní, chronické anebo zastaralé nemoci.

TAJNÉ POHLAVNÍ CHOROBY MUŽSKÉ I ŽENSKÉ jako i otravu krve každého druhu zaručuje vyléčiti s mlčenlivostí. Počáteční součotiny vyléčí v krátkém čase. Tedy! Proč stíněte a trpíte? Popište důkladně všechny vaše bolesti a utrpení, udejte své štáři, jak dlouho jste nemocní a dopis a výsledky na:

THE COLLINS N. Y. MEDICAL INSTITUTE,
140 West 34th Street, New York, N. Y.